

De glazen brug... en de tovenaar.

Twoe schilderachtige dorpjes lokten veel kunstenaars omwille van het vele groen, de prachtige bloemen, maar ook omwille van de rivier met kristalhelder water. Men kon er bontgekleurde vissen in bewonderen. Maar! Er was echter geen brug. De twee burgervaders hadden slechts elk een klein roeibootje om een bezoek te brengen aan de dorpingen van de oevers. Toen kreeg de ene burgervader een reuze idee. Zijn dorp bezat een glasblazerij met onbreekbaar glas. Een glazen brug moest dus vervaardigd worden. De andere man stemde onmiddellijk toe. Het werk begon... De glazen brug was doorschijnend en de rivier ook. Het uitzicht bleef dus ongerept. Dit was echter niet naar de zin van een tovenaar uit het andere dorp. Hij zou de brug vernietigen, omdat hij jaloers werd op de dorpingen. Hij alleen, kon door een toverformule altijd naar de andere oever. De brug was af. Iedereen was gelukkig. Er kwamen meer en meer schilders... De tovenaar, die altijd onzichtbaar gebleven was, besloot dat de glazen brug moest barsten... De volgende dag verschenen barsten in de brug en men werd dan ook voorzichtig. Op de duur kwam er niemand meer naar de andere oever. De tovenaar was nu eindelijk alleen de meester over de glazen brug... De vogels schuddden verdrietig hun kopjes en besloten zelf de boze tovenaar te straffen. De volgende nacht krasten de vogels met hun snavels zeer diep in het glas en wachtten af... Het werd morgen en de tovenaar ging over de brug... maar de glazen brug brak in twee en hij werd door de rivier heel over meegevoerd... Toen kreeg de tovenaar spijt van zijn daad en zei plechtig: "Niet ik alleen, maar iedereen, van ver en nabij, wordt gelukkig en blij". Tot de grootste verbazing van alle dorpingen was de brug hersteld. Nu vroeg men zich af. "Waarom zouden we dan geen glazen roeibootjes maken"? Terug was er afgunst. "Waarom hadden de twee burgervaders een roeibootje en zij niet"? opperden de inwoners. Op hun beurt gaven ze ook dit toe. Onder de glazen brug voeren nu de glazen bootjes naar de andere oevers... en de schilders die van heinde en verre kwamen, zorgden ervoor dat de twee schilderachtige dorpjes wereldberoemd werden...